

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/1317.**

Benyújtás dátuma: **2022-09-28 10:37**

Parlex azonosító: **6YFJ6BC70001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Ander Balázs (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Dr. Pintér Sándor, belügyminiszter**

Az interpelláció címe: **"Ketyeg a bomba!"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Ketyeg a bomba.

Önök pedig az elmúlt bő 12 év alatt nem sokat tettek annak érdekében, hogy hatástalanítsák. Mi viszont rendületlenül hiszünk a Széchenyinek tulajdonított mondás igazában, amely szerint egy nemzet ereje a kiművelt emberfők sokaságában rejlik. Ehhez azonban elegendő, munkájára hivatásként tekintő, jól felkészült, valamint erkölcsileg és anyagilag is megbecsült pedagógus kellene. De a bomba egyre hangosabban ketyeg, a kérdés pedig egyre feszítőbb: ki fog itt így tanítani? Dr. Brenner Koloman képviselőtársam múlt heti interpellációjára adott válaszként már hallhattuk önöktől, hogy a háború meg a szankciók... De a pedagógusok helyzete nem volt rózsás tavaly, tavalyelőtt meg azelőtt sem. Pedig akkor nem volt öngyilkos orosz-ukrán testvérháború, nem voltak szankciók. Tehát inkább az egypárti túlhatalmat építő kormánypárt hozzáállásában van a hiba.

Önök sokat hivatkoznak Klebelsbergre. Nem akarom bagatellizálni a világban zajló baljós folyamatok hatását, de 100 évvel ezelőtt egy sokkal nagyobb katasztrófa után Klebelsberg nem a kifogásokat kereste. Nem a velejéig igazságtalan trianoni diktátum pusztítására, és nem a vesztes világháború után hazánk jelentős részét megszálló román csapatok iszonyatos kártételére hivatkozott. Rájött, hogy talpon maradni csak tudásalapú társadalommal lehet. És a Horthy-kor legendás oktatásügyi minisztere e szerint cselekedett.

A nevelés-oktatás – mint mindenütt a világon, úgy hazánkban is – a humántőke-képző rendszer legfontosabb pillére. Ha van ágazat, ahol ketyeg a nyugdíjbomba, akkor az az oktatás. A tanárkollégák mintegy fele ötvenen túli, egyre közelebb a nyugdíjkorhatárhoz. A 30 alatti fiatalok aránya döbbenetesen alacsony. Nincs már 6 százalék sem. Mondhatni, hogy a pedagógus korfa a

feje tetejére állt. Maholnap háromszor annyian mennek nyugdíjba, mint ahányan elkezdnek tanítani. Tehetséges, elhivatott fiatalokat kellene a pályára vonzani, és ott is tartani, mert az elvándorlás brutális. Ezen sem kell csodálkozni, hiszen a szociális bomba is ketyeg. Magyarán egy pályakezdő pedagógus, ha csak nem jól házasodott vagy nem tartja el a családját, hogy hivatásának, mint valami ráfizetéses hobbinak hódolhasson, akkor bizony nyomorog. A bére a fővárosban egy átlagos albérletre sem elég. Rezszi nélkül.

Miként fogadják meg tehát a miniszterelnök azon válságkezelési tanácsát, hogy fogyasszanak kevesebbet? Ennél már lehetetlen lejjebb adni.

Az orbáni válságkezelési jótanács második pontja az volt, hogy keressenek többet, de ezen a pályán ezt állami szándék híján elég bajos kivitelezni. Se hálapénz, se valami zsírosan túlárazott közbeszerzés.

Holnapután, a pedagógusok világnapján lesz, aki hangot ad elégedetlenségének. Nem azt követelik majd, hogy lett mintára az átlagos pedagógusbér a diplomás átlag 140%-a legyen. Talán még a finn vagy német 100% is álom a számukra. Azt viszont talán joggal követelik, hogy a rendkívüli terhelés mellett a pedagógusilletmények vetítési alapja a minimálbér legyen. A mostani. És nem a 2014-es!

Miniszter Úr! Valóban olyan nagy kérés mindez?

Ha a veszteséges Vodafone felvásárlására akadt egy teljes rezsivédelmi alapnyi pénz, akkor miért nincs a magyar jövőre, erre a – Jobbik véleménye szerint – nemzetstratégiai ágazatra?

Várom érdemi válaszát!

Tisztelettel,

Ander Balázs